

چکیده

یکی از مسائل بسیار مهم که انسان ها در بازه زمانی عمر خود از دیر باز با آن درگیر بوده و به شدت تحت تأثیر آن بوده اند بحث خود مهارگری است و این موضوع در بسیاری از ابعاد زندگی بشر مورد توجه است. بر این اساس هدف اصلی پژوهش حاضر بررسی رابطه بین خودمهارگری، پرخاشگری و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان بود. بر این اساس با استفاده از حجم نمونه ۱۵۰ نفری، فرضیات پژوهش با استفاده از پرسشنامه استاندارد خودمهارگری، و پرخاشگری مورد بررسی قرار گرفت، روابط این پژوهش با استفاده از آزمون‌های مرتبطی چون ضریب همبستگی پیرسن و مدل رگرسیون چندگانه مورد بررسی قرار گرفت و یافته‌ها حاکی از آن است که بین پیشرفت تحصیلی و خود مهارگری (ضریب همبستگی: ۰.۴۴۵)، پیشرفت تحصیلی و پرخاشگری (ضریب همبستگی: -۰.۵۵۳)، خودمهارگری و پرخاشگری (ضریب همبستگی: -۰.۳۵۱) همبستگی معناداری وجود دارد. همچنین خودمهارگری و پرخاشگری توانسته‌اند ۳۸ درصد از واریانس پیشرفت تحصیلی دانش آموزان را پیش بینی نمایند.

کلمات کلیدی: خودمهارگری، پرخاشگری، پیشرفت تحصیلی، دانش آموزان